

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 listopada 1951 r.

Nr 58

T R E S C :

U S T A W Y :

- Poz.: 399 — z dnia 31 października 1951 r. o warunkowym przedterminowym zwolnieniu osób odbywających karę pozbawienia wolności 487
490 — z dnia 31 października 1951 r. o przekazaniu Ministrowi Kultury i Sztuki zakresu działania Ministra Oświaty w przedmiocie bibliotek i zbiorów bibliotecznych 488
401 — z dnia 31 października 1951 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji 488

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 402 — z dnia 22 października 1951 r. w sprawie zwalniania lokali użytkowych od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej 490
403 — z dnia 3 listopada 1951 r. w sprawie określenia równowartości dniówki pracy niewykwalifikowanej i dniówki używania środków przewozowych w ramach świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne 491

O B W I E S Z C Z E N I E

- 404 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 6 listopada 1951 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji 491

399

U S T A W A

z dnia 31 października 1951 r.

o warunkowym przedterminowym zwolnieniu osób odbywających karę pozbawienia wolności.

Art. 1. Skazanego, odbywającego karę pozbawienia wolności, można warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary, jeżeli jego zachowanie się i sumienny stosunek do pracy, stwierdzone opinią władz więziennych, pozwalają przypuszczać, że po zwolnieniu będzie prowadził uczciwe życie człowieka pracy.

Art. 2. Jeżeli skazany wyróżnia się szczególnie sumienną i wydajną pracą, każdy dzień tej pracy liczy się dla warunkowego zwolnienia za dwa dni; w tym przypadku należy skazanego zwolnić warunkowo najpóźniej, gdy pozostaje mu do odbycia część kary, równa okresowi, w którym wyróżnił się pracą.

Art. 3. Warunkowe zwolnienie nie może w żadnym razie nastąpić wcześniej niż po odbyciu połowy kary, a w razie odbywania kary więzienia dożywotniego — wcześniej niż po odbyciu dziesięciu lat.

Art. 4. Do kary odbytej wlicza się okres aresztu tymczasowego, jeżeli okres ten został zaliczony przez sąd na poczet orzeczonej kary.

Art. 5. Nie stosuje się warunkowego zwolnienia do skazanych za szpiegostwo, zamachy terrorystyczne lub sabotaż.

Art. 6. W razie warunkowego zwolnienia czas pozostały do odbycia kary stanowi okres próby. Okres

próby nie może być jednak krótszy niż rok i dłuższy niż pięć lat. W razie warunkowego zwolnienia skazanego, który odbywał karę więzienia dożywotniego, okres próby wynosi pięć lat.

Art. 7. Prokurator może nakazać warunkowo zwolnionemu, aby niezwłocznie zawiadamiał właściwego prokuratora lub wskazaną przezeń władzę o każdej zmianie miejsca zamieszkania.

Art. 8. Sąd może odwołać warunkowe zwolnienie, jeżeli skazany w okresie próby popełni nowe przestępstwo albo nie prowadzi uczciwego życia człowieka pracy lub uchyla się od wykonania nałożonego na niego obowiązku zawiadamiania o zmianie miejsca zamieszkania.

Art. 9. W razie odwołania warunkowego zwolnienia nie zalicza się na poczet kary okresu spędzonego na wolności.

Art. 10. Karę pozbawienia wolności uważa się za odbytą, jeżeli odwołanie warunkowego zwolnienia nie nastąpiło w przeciągu trzech miesięcy po upływie okresu próby.

Art. 11. 1. Warunkowe zwolnienie osób, skazanych na karę pozbawienia wolności do jednego roku,

zarządza Generalny Prokurator Rzeczypospolitej, który może swe uprawnienia w tym zakresie przekazać podległym sobie organom.

2. O warunkowym zwolnieniu osób, skazanych na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku, orzeka:

- 1) w sprawach osób, skazanych przez sądy powszechne — sąd wojewódzki na wniosek prokuratora wojewódzkiego,
- 2) w sprawach osób, skazanych przez sądy wojskowe — sąd wojskowy na wniosek prokuratora wojskowego.

Art. 12. O odwołaniu warunkowego zwolnienia orzeka:

- 1) w sprawach osób, skazanych na karę pozbawienia wolności do jednego roku — sąd powiatowy na wniosek prokuratora powiatowego,
- 2) w sprawach osób, skazanych na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku — sąd wojewódzki na wniosek prokuratora wojewódzkiego,
- 3) w sprawach osób, skazanych przez sądy wojskowe bez względu na wysokość orzeczonej kary — sąd wojskowy na wniosek prokuratora wojskowego.

Art. 13. Prokurator może zarządzić warunkowe zwolnienie lub wystąpić o warunkowe zwolnienie na wniosek władz więziennych, na prośbę skazanego lub z urzędu.

Art. 14. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio do żołnierzy, odbywających karę skierowania do oddziału karnego.

Art. 15. Tracą moc:

- 1) art. 65 — 68 kodeksu karnego z 1932 r.,
- 2) art. 61 — 64 KKWP z 1944 r.,
- 3) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. o zwolnieniu przedterminowym osób odbywających karę pozbawienia wolności (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 25).

Art. 16. Wykonanie ustawy porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Generalnemu Prokuratorowi Rzeczypospolitej.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

400

U S T A W A

z dnia 31 października 1951 r.

o przekazaniu Ministrowi Kultury i Sztuki zakresu działania Ministra Oświaty w przedmiocie bibliotek i zbiorów bibliotecznych.

Art. 1. Naczelny nadzór i opiekę nad bibliotekami i zbiorami bibliotecznymi, należący według dotychczasowych przepisów do właściwości Ministra Oświaty, przekazuje się Ministrowi Kultury i Sztuki.

Art. 2. Pracownicy, zatrudnieni dotychczas w dziale służby przekazanej niniejszą ustawą do właściwości Ministra Kultury i Sztuki, przechodzą do służby w resorcie tego ministra.

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki oraz Ministrowi Oświaty.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Oświaty: *W. Jarosiński*

401

U S T A W A

z dnia 31 października 1951 r.

o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji.

Art. 1. W ustawie z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 51) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Dla celów ochrony przeciwpożarowej tworzy się Komendę Główną Straży Pożarnych, podległą Ministrowi Gospodarki Komunalnej i obejmującą zasięgiem swego działania obszar całego Państwa.

2. Komendzie Głównej Straży Pożarnych podlegają wojewódzkie komendy straży pożarnych przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz ~~Warszawska i Łódzka Komenda Straży Pożarnych~~

przy Prezydiach Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

3. Wojewódzkim komendom straży pożarnych podlegają powiatowe komendy straży pożarnych przy prezydiach powiatowych rad narodowych oraz miejskie komendy straży pożarnych przy prezydiach miejskich rad narodowych w miastach, stanowiących powiaty.“;

2) w art. 2 ust. 1 dodaje się po pkt 1 nowy pkt 2 w brzmieniu:

„2) sprawy organizacji zapobiegawczej akcji przeciwpożarowej i walki z pożarami.“;